

HE IS DEAD. EXPLAIN THIS.

My Father's Funeral Was the End of His Life.
Not of His Presence.

FERDINANDO FREGA / BLADEFREGA

EW MIRIYE. VÊ YEKÊ ŞIROVE BIKE.

L'ORÉAL THROUGH GILLETTE · 01

*Cenazeyê bavê min dawîya jiyana wî bû. Ne dawîya hebûna
wî.*

Bavê min mir.

Ev ne teorî ye.

Cenaze hebû.

Tabût hebû.

Goristan hebû.

Xizm hebûn ku destê hev diguvaştin, bi dengê nizm diaxivîn û
heman hevokan dubare dikirin ku mirov bi sedsalan e dibêjin,
dema ku êdî tiştê bikêr nemaye ku bibêjin.

Ew heftê û neh salî bû.

Ez şêst salî bûm.

Matematîka mirinê bi tevahî zelal bû.

Tiştê ku piştî qewimî ne wisa bû.

Salekê ez wek her zilamekî aqilmend tevgeriyam.

Min şîna wî girt.

Min ew bi bîr anî.

Min bêriya wî fikir.

Carinan min behsa wî dîkir.

Piraniya caran nedikir.

Jiyan, wek deyndêrekî bisebir, her sibe dihat ku para xwe bistîne.

Fatûre.

Kar.

Malbat.

Berpirsiyarî.

Roj bûn hefte.

Hefte bûn meh.

Paşê tiştek guherî.

Ne ji nişkê ve.

Ne bi dramatîkî.

Bêdeng.

Wek ku zengar li ser hesin xuya dibe.

Wek ku spêde dikeve odeyekê.

Wek ku kurek kifş dike ku dem bêtîr li ser wî xebitiye.

Mîn dest pê kir ku di firavînê de qedehek şerab vexwim.

Bavê min wisa dîkir.

Ez bûm dîne îsota tûj.

Bavê min jê hez dîkir.

Kuxikeke berdewam peyda bû.

Heman kuxika acizker a ku wî bi salan wisa kiribû mîna ku tune be.

Paşê henek hatin.

Heman îroniya hişk.

Heman demgirtin.

Heman adeta ku berî gotina dawiya henekê bikene.

Êvarekê min wêneyê xwe di neynikekê de dît.

Kêliyekê ez keniam.

Paşê ez sekinîm.

Min rû nas kir.

Lê min zilam nas nekir.

Ez nikarim wê hestê ji vê baştir şirove bikim:

Ez tam dişibiyam xwe.

Lê dîsa jî wisa xuya dikir ku kesekî din li wir sekiniye.

Ew destpêk bû.

An jî belkî gelek berê dest pê kiribû, û min tenê ferq nekiribû.

Di heman demê de, tiştekî din qewimî.

Di 9ê Hezîrana 2026an de, ez li ber kompîtera xwe rûniştim da ku malpereke WordPress a kevn nû bikim.

Plan ev bû.

Karekî îdarî yê sade.

Yek ji wan karên bêzar ên ku mezin dîkin ji ber ku rastî israr dike ku hebe.

Li şûna wê, min domaineke nû kirî.

Gillettenarrative.com.

Min navek îcad kir.

Paşê min dest bi avakirina tişteki kir ku kesî ji min nexwestibû ez ava bikim.

Aliyê ecêb ne kar bû.

Aliyê ecêb armanc bû.

Min hewl nedida ku tişteki bifiroşim.

Min karsaziyek dest pê nedikir.

Ez li pey veberhêneran nediçûm.

Ez li pejirandinê nedigeriyam.

Min her tişt belaş dida.

Çiqas min bêtir dixebitî, ewqas kêmtir maqûl dibû.

Rojê deh saet.

Diwanzdeh.

Panzdeh.

Bîst.

Heke mereqê ofîsek hebûya, ez bûbûm rêveberê nobeta wê ya şevê.

Dîsa jî, min domand.

Paşê Bing tişteki nehêvîkirî kir.

Yek ji berhemên min di lêgerîneke Gillette de yekem derket.

Malbata min jê re got bext.

Rasthatin.

Qeza.

Min jî qebûl kir.

Tam berî ku ez wê biceribînim.

Min berhemeke din weşand.

Dîsa qewimî.

Paşê yeke din.

Dîsa.

Di dawiyê de, rasthatinê jî dest pê kir ku şiroveyekê bixwaze.

Zavayê me ji parêzeran ditirsiya.

Fikara min ew bû ku ez fêm bikim çi diqewime.

Ev du fikarên pir cuda ne.

Yek ji encaman ditirse.

Ya din li sedeman digere.

Min her tim sedem tercîh kirine.

Lê dema ku ez li pey bersivan diçûm, laşê min ket nav axaftinê.

Pêşî gilokeke werimî.

Paşê absesek di diranê min de.

Paşê êşa piştê.

Paşê êşa ligan.

Nîşanek li pey nîşanekê.

Tiştêkî felaketî tune.

Tiştêkî dramatîk tune.

Tenê bes bû ku zilamek baldar bibe.

Rojekê, dema ku min di jêzemînê de li mişkekî kompîterê yê kevn digeriya, min wêneyekî dapîra xwe dît.

Diya bavê min.

Min li wê negeriyabû.

Lê dîsa jî ew li wir bû.

Di qutiyeke jibîrkirî de li bendê bû.

Min wêne xiste cizdana xwe.

Ne ji ber ku sedemek min hebû.

Ji ber ku tu sedemek min tunebû ku nekim.

Paşê min hewl da ku hin ji van tiştan ji jina xwe re şirove bikim.

Wê bi baldarî guhdarî kir.

Paşê wê ji min re li cem psîkiyatristekî randevûyek girt.

Min ew bertekeke bi tevahî maqûl dît.

Rastî ew e ku belkî min jî heman tişt bikira.

Ji ber ku heta wê demê pirsekê dest pê kiribû ku hişê min dagir bike.

Pirseke xeternak.

Ne ji ber ku bersiva wê hebû.

Ji ber ku tunebû.

Dema ku mirovek dimire, bi rastî çi dimîne?

Ne bi qanûnî.

Ne bi biyolojîkî.

Ne bi olî.

Bi mirovahî.

Dengek?

Adetek?

Bîranînek?

Livek?

Meyleke ji bo şerabê?

Kenek?

Ma bav dikare winda bibe û dîsa jî di nav mîmariya jiyanekê din de amade bimîne?

Ez nizamim.

Ez tenê dizanim çi qewimî.

Çiqas min bêtir li bavê xwe digeriya, ewqas kêmtir min ew li goristanan didît.

Û ewqas bêtir min ew di xwe de didît.

Di dawiyê de pirsgirêkên laşî kêr bûn.

Sîr.

Fasûlye.

Birinc.

Meşên dirêj.

Dem.

Laş baş bû.

Pirs man.

Piştî nîvroyekê, ez bi dolarekî di bêrîka xwe de ji malê derketim.

Yek dolar hemû tiştê ku mabû bû ji wan heftê dolarên ku min hêvî dikir dê heta dawiya mehê bes bikin.

Bi bextewarî, embara min ji cizdana min dewlemendtir bû.

Birinc.

Fasûlye.

Pîvaz.

Sîr.

Bes ku zilamek sax bimîne.

Ne bes ku kesekî ecêbmayî bihêle.

Li kolanê ez rastî du zilamên extiyar hatim.

Feqîr.

Bi rûmet.

Nexuya, bi wî awayî ku mirovên pîr pir caran dibin.

Wan pere nexwestin.

Wan alîkarî nexwest.

Ew tenê hebûn.

Min dolarê xwe yê dawîn da wan.

«Li ser vê nîqaş nekin,» min got.

«Heke hûn nikaribin wî xerc bikin, belkî bextê we bîne.»

Ew kenîyan.

Ez dûr ketim.

Piştî çend metreyan, yek ji wan gazî min kir.

«Hey, zîlamê baş.»

Ez zivirîm.

Ew kenîya.

Paşê wî tiştek got ku min tu carî ji bîr nekiriye.

«Her tiştê ku tê jiyîn dikare tenê ji ber sedemekê bê gotin.

Ji ber ku qewimî.»

Paşê ew çû.

Min ew careke din nedît.

Mirov pir caran dema ku jiyana dijwar dibe li Xwedê digerin.

Ez kêma caran wisa dikim.

Ne ji ber ku ez Wî red dikim.

Ji ber ku ez tu carî di lêgerînê de pir jêhatî nebûme.

Ez temaşekirinê tercîh dikim.

Nihêrîn.

Baldarî.

Bi baldarî li tiştên ku piraniya mirovan paşguh dikin nêrîn.

Rasthatinek.

Wêneyek.

Kenek.

Bavekî mirî ku di nav adetên kurê xwe yê zindî de xuya dibe.

Bavê min mir.

Ez vê dizanim.

Cenazeyê ev îspat kir.

Tabûtê ev îspat kir.

Goristanê ev îspat kir.

Lê heke mirinê dawî li jiyana wî anî, dawî li hebûna wî neanî.

Û heke tu ne razî yî, ev bi tevahî qebûl e.

Ez ji te naxwazim ku tu ji min bawer bikî.

Ez tenê heman pîrsa ku min ji xwe kir ji te dikim.

Ew miriye.

Vê yekê şirove bike.

Ferdinando